

Pásztorünnep

2-3. oldal

Az anyag- hordjuk vagy viseljük

8. oldal

Rangos elismerés a Popovics méhészetnek

10. oldal

Óvodai dolgozók kirándulása

11. oldal

Egy nemzet nem élhet hősök, példaképek nélkül: A szabadság napja - 1956. október 23.

Hatvanöt év egy ember életében nagy idő, egy nép, egy nemzet történelmében csupán egy villanás. 1956. október 23-án Magyarországra megérkezett a szabadság angyala, repedést okozva az akkori kommunista rezsim sziklaszilárdnak vélt hatalmán, amelyet földrészek népe láthatott és csodálkozott rá: „És kérdik, egyre többen kérdik,/ Hebegve, mert végképp nem értik! – Ők, akik örökségbe kapták! – Ilyen nagy dolog a Szabadság?” (Márai S.: *Mennyből az angyal*) Ó, mennyien vannak még ma is, akik azt gondolják, az erőfölény mindenható! 65 évvel ezelőtt, azon a forró őszi egy maroknyi nép Európa közepén felemelte szavát az önkény, az idegen uralom, a megszállás ellen. S születtek névtelen hősök, akik az utca kövén lelték halálukat, gimnazista fejjel szédültek a sírgödörbe. Mások a bosszúálló pribékek kezei közé kerültek, szerencsésebb esetben megúszták börtönnel, veréssel, kínzással, s voltak, akiket soha többé nem látott viszont a család.

Voltak, akik november 4-e után vándorbotot vettek kezükbe és intettek búcsút a szülőföldnek, hagytak hátra hazát, házat, otthonot, családot, csendes temetőket. Ám '56 emlékét mégsem tudták kitörölni a nép emlékezetéből, bámmenyire is sulykolták évtizedeken át az „ellenforradalom”, jelzőt, amelyben grófok, bárók, reakciós elemek köztörvényes bűnözőkkel fogtak össze és szítottak lázadást a „szocialista demokrácia” ellen.

1956 velünk élő történelem, hiszen még vannak köztünk, akik részesei voltak azoknak a napoknak, heteknek. Sokan kérdeik: ki, kik '56 igazi örökösei? Akik vallják, vállalják a sorsközösséget a „pesti sráccokkal”, a börtönök poklát megjárt hazafiakkal, és hősként tekintenek a mártírokra, és mondják el unokáiknak is megélt, igaz történeteiket? Vagy az „átöltözök”? „...Most dörrenve csapódik az ajtó a régi örök itt ujjonganak, meg-rázzák a kezét/ már viszik a zászlót,

csaknem ugyanaz minden” (Szentmihályi-Szabó P.: *Győztünk*)

1956-ban egy kis nemzet vívta kilátástalan harcát az akkori szovjet birodalommal, s bár a nyugati világ bizonyos része szimpatizált a ma-

gyarokkal, ám a belső árulók – mint történelmünk során oly sokszor – külföldi erőket kértek a forradalom vérbefojtására. Az éppen kivonuló orosz tankok visszafordultak és november 4-e után az 1848/49-es forradalmat

követő megtorláshoz hasonló retorzió várt a forradalom vezetőire, eszméjének őrzőire, a Mansfeld Péterekre és társaikra. Váci Mihály Ledöntött jegyene c. versében így búcsúzik a meggyalázott forradalomtól: „Ágait, a csil-lagfészkest,/ lábbal tördelte sok részeg;/ lombja - a nagy ezüst-dallam -sárba hullott - elnémultan; levelei fénybe mosott/arcára hullott a mocskok. Teknővájók faragcsálták holdringató koronáját;/ - s csak bámultak rám röhögve, mikor lehulltam a tönkre,/ s tördelt arcomat zokogva szorítottam a facsonkra.”

Korunk zűrzavaros világában nem „trendi” a nemes eszméket követni, tisztelni, annál inkább a szélsőséges, az ezredéves normákat, tabukat döntögetni, felborítva ezzel a rend világát, elhozva a káoszt, a semmibe vezető gondolatokat. Nem igazán követendő példák már a nemzeti hősök, mintha egy letűnt világ eszméit hordozná az, aki emlegeti Szent Istvánt, Rákóczit, vagy éppen az '56-os nemzedéket; vajon hányan tudják ki volt az a Pongrácz Gergely, vagy Szabó bácsi – akinek éppenséggel nánási kötődése is volt. Kellenek, kellenének a hiteles követelek, az őrzők, a hírvivők, kellenek az érzelmek, a szívet-lelket megérintő gondolatok. Hogy megemlékezéseink ne csak egy „letudandó” alkalmak legyenek. Mert egy nemzet nem élhet példaképek nélkül! Emlékezzünk október 23-án '56 hőseire, hiszen ők verték az első szögeket a kommunista világrendszer koporsójába, az ő hősiességük, haláluk, vértük hullása mai világunk létalapja. Mert mindig voltak, vannak és lesznek „magyarok: István királyra,/ új ezer évre várók./ Nem fogadják meg az anyai szót,/ komor és makacs árva./ Az emberiségnek a fából-/vaskarikákat ők csinálják.” (Tornai József: *Vannak magyarok*) Legyen áldott emlékük!

Pásztorünnep

Gazdag programmal készült a Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. és Hajdúnánás város önkormányzata a kendereskerti őszi nagy sokadalomra, a Behajtási ünnepségre október 9-én. A tradicionális pásztorünnep ceremóniája mellett a Magyarok kenyere adományozási programja, kiállítás, könyvbemutató, néptáncműsor, népzenei koncert, népművészeti vásár, népi játszótér is várta a szép számú látogató közönséget, kicsiktől a nagyokig

Míntha a Teremtő nagy jókedvében egy több évtizede eltűnt világot tett volna le a Kendereskertbe október 9-én a kora délutáni órákban. Mindenfelé nyüzsgő gyermekhad, viseletbe öltözött fiatalok, számtalan cifra-szűrös pásztor, amerre a szem ellátott. Valóságos vásári forgatag jellemezte az idei Behajtási ünnepséget, amely az elmúlt évek hagyományához híven

a *Magyarok Kenyere – 15 millió búzaszem* program adományozó ünnepségével vette kezdetét. Mint elhangzott megyénkben 278 gazda 50 tonna búzát ajánlott fel, amelyből a Hajdú Gabona Zrt. nánási malomüzemében 30 tonna lisztet őröltek, de pénzadomány is gyűlt szépen, 2,5 millió forint. Ezen az ünnepségen jelképesen 6 megyei segélyszervezet vehetett át 17 tonna lisztadományt Jakab Istvántól a MAGOSZ elnökétől és Szólláth Tibortól a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Hajdú-Bihar Megyei Szervezetének elnökétől.

A délután egyik különleges programja volt a néhai Zágonyi Antal felbecsülhetetlen értékű hagyatékából, „pásztorokincseiből” nyílt kiállítás a Portékaházban, amelyet Buczkó József néprajzkutató nyitott meg. A kiállítás tárgyai különös hangulatot sugároznak, hiszen az élő pásztor-

múzeum a lehető legjobb hely mindezek megmutatására, amelyek még néhány évtizede a pásztor-paraszti társadalom mindennapos eszközei voltak. Kolompok, csengők, pergők, pásztorbotok, ostorok, karikások, de pásztori viselet is megtalálható a kiállítás anyagában. A tárlatot a Móricz Pál Városi Könyvtár és Helytörténeti Gyűjtemény rendezte.

Vajda Mária néprajzkutató szintén a pásztorélet, a pászortársadalom rejtelmeibe avatta be a résztvevőket, igen szemléletesen, és szólt a Kendereskert múltjáról is. Igen érdekes volt hallgatni, hogyan is éltek hétköznapjaikat a pászortársadalom tagjai, akik ugyan szerves részét képezték a helyi közösségnek, de mégis egy sajátos rendet képviseltek, akik igen csak büszkék voltak munkájukra, főleg ha már az apjuk nagyapja is gulyás, juhász vagy éppen csikós volt. Vajda Mária szólt a

pásztorok nyelvi gazdagságáról is; vajon ki tudja ma már mi a különbség a gulya és a csorda, a konda és a csürhe között, mi célt szolgált a vasaló, vagy éppen a szolgálfa, vagy miért lett komor egy bika.

Múltismeretre tanít *Draviczky Imre Kulákok, kuláksorsok Hajdúnánáson 1946 -1956* című könyve is, amelynek második kiadását Csiszár Imre történész, alpolgármester mutatott be. A könyv ötven interjúja egy ma már elképzelhetetlen világba enged bepillantást, egy olyan kegyetlen korszakba, ahol az évszázados törvényeket, a teremtett világ rendjét politikai eszmék mentén rombolták porig. A kötetet a Móricz Pál Városi Könyvtár és Helytörténeti Gyűjtemény rendezte sajtó alá.

A Duna-Tisza Magyar Pásztorokutya Hagyományörzők és Sport Egyesület már sokadik alkalommal részese

a Behajtási ünnepségnek – így most is megcsodálhattuk kutyáik és gazdáik elképesztő ügyességét, együtt dolgozását. Hasonlóan bravúros mutatványokkal szórakoztatták a vendégeket a Hortobágyi Lovasok, akik ismét bizonyították, mennyire okos és jól idomítható egy ló.

A behajtás ünnepélyes ceremóniáját ezúttal is Buczkó József néprajzkutató és Gencsi Zoltán vezényelték, amely során ismét sok érdekes információt hallhattak az érdeklődő vendégek.

A rovásfára felvésett számokból kiderült, hogy a 2021-es legeltetési időszak szép gyarapodást hozott a város számá-

ra. Sok éve hagyomány az is, hogy a Hortobágy Örökös Pásztorai is részei a nánási ünnepnek, ám most úgy is mondhatjuk, hogy országos pásztortalálkozó volt itt, hiszen nemcsak a környező településekről érkeztek büszke tartású, cifraszűrös pásztorok, hanem pl. Egerből, Füzesabonyból, de volt székesfehérvári résztvevő is.

Az alkonyat közeledtével elértek a pásztorünnep látványos és egyben meghatározó percei, a pásztorok körbeállták a hagyományos pásztortűzhöz előkészített nagy máglyát és itt emlékeztek mindazokra, akik már az égi legelőkön pásztortíják a fellegek bá-

rányfelhőit. Kiemelten is emlékeztek néhai Máró Gáborra, aki az Örökös Pásztorok közösségének tagja volt.

A fátylák tüze fellobbantotta a hatalmas máglyát és a folytatásban a pásztorok a Bürkös zenekar kíséretében önfeledt danolásba kezdtek.

Aztán lassan-lassan leszállt az alkony a Kendereskertre, a lemenő nap sugarai még megvilágították a nótázó pásztorok csoportjait, de ezzel nem ért véget a nap; a rendezvénysátorban a Góbé zenekar koncertje zárta az idei pásztorünnepet.

Kitűnő hangulatban zajlott ez az idei pásztorünnep, amelyhez a prog-

ramok sokfélesége mellett hozzájárultak a Cifraszűr Néptánc Egyesület néptáncosai, akik az egész délután folyamán, mint a jó házigazda követi, még véletlenül sem hagyták „leülni a hangulatot”, sokszor perdültek táncra, nemcsak a színpadon, hanem a „gyepszelen” is. Nagy-nagy köszönet érte, és szintén köszönet a Hajdú Bokréta Hagyományörző Egyesület nótásainak, akik bordalokkal kedveskedtek az amúgy is jó hangulatban lévő vendégeknek. És köszönet mindenkinek, aki kicsit is hozzá tett az ünnep sikeréhez.

(HNU)

Megyei Ízek Találkozója

Utolsó állomásához érkezett a Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat gasztronómiai programozata. Derecske, Nádudvar és Nyíradony után Hajdúnánáson rendezték a Megyei Ízek Találkozóját október 14-én a Kendereskertben.

A MÍT legfőbb küldetése a helyi termékek népszerűsítése, a helyi termelők és a vendéglátóhelyek találkozása. Az október 14-én Hajdúnánáson rendezett eseményen Szólláth Tibor polgármester köszöntőjében elmondta, hogy a település egy évtizede dolgozik a helyi márká, a Nánási Portéka építésén és ez kezd is beérni. Hangsúlyozta, a rövid ellátási lánc a koronavírus-járvány idején különösen felértékelődött, és a most kialakult angliai szállítmányozási nehézségekre sem számított senki. Ez is azt

mutatja, mennyire fontos az élelmiszer és az ellátási biztonság.

Dr. Tiba István országgyűlési képviselő is jelen volt az eseményen, aki szintén azt hangsúlyozta, hogy a minőségi terméket előállító vállalkozókat segíteni kell. A nánási példa szinte egyedülálló az országban, melyhez a helyi termelők örömmel csatlakoztak. Hozzátette, hogy tapasztalata szerint egyre több önkormányzatnál megjelentek már hasonló törekvések. Köszönetét fejezte ki továbbá a megyei önkormányzat felé, hogy efféle rendezvényekkel is igyekszik a térség termelőit segíteni.

Pajna Zoltán, a Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat elnöke elmondta, cél, hogy a megyei vendéglátóhelyek étlapján olyan étel is legyen, ami

kifejezetten hajdúsági termékekből készül. Felhívta a figyelmet továbbá, hogy a termelőknek érdemes regisztrálni a nemrég indult hajdubiharitermek.hu honlapra, mely szintén azt a célt szolgálja, hogy a helyi gazdálkodók, termelők könnyebben kapcsolatba kerüljenek a fogyasztókkal, a szolgáltatókkal. A megyei önkormányzat Hajdú-Bihari Termékdíjat is alapít, melynek elnyerésével lehetővé válik a Hajdú-Bihari Termékdíj logó feltüntetése a nyertes terméken, ezáltal is szimbolizálva annak minőségét.

A Megyei Ízek Találkozója az EU Terület- és Településfejlesztési Operatív Programjának (TOP) a „Hajdú-Bihar megyei foglalkoztatási megállapodás, foglalkoztatási-gazdaságfejlesztési együttműködés” című felhívása keretében valósult meg. = hbmo.hu

Tiba István és Pajna Zoltán

A találkozón a vendéglátói oldalt - ezzel együtt pedig a rendezvény küldetését – Rédei Attila mesterséf képviselte, aki ez alkalomból is a térség termelőinek portékáiból készített különféle fogásokat.

Hídépítés határon innen és túl

„Építsünk hidat tiszta szavakból határok fölé, / S elindulhatunk egymás felé! / Építsünk hidat, ha nem megy másképp hát így kezdjük el, / Míg magyar szóra magyar szó felel!”

Irodalmunk egyik legnagyobb óriásával zárult az az est szeptember 28-án, melyen az emlékezése volt a főszerep. 10 éve már annak, hogy elindult egy út, egy határainkon átívelő képzeletbeli hídon, mely a város önkénteseit az Érmelléki Református Egyházkerület partiumbeli településeivel köti össze, mely mára már igazi felebaráti szeretetté nőtte ki magát.

Csillikné Szólláth Julianna, a Bocskai Iskola pedagógusa álmodta meg közös összefogással és együtt-gondolkodással azt a programot, mely a Hídépítés határainkon innen és túl elnevezést kapta.

A többszörösen összetett és egymáshoz is szorosan illeszkedő programok legkiterjedtebb eleme és része az úgynevezett „Szórványprogram”. Városunk pedagógusai, családtagjaik,

az óvodák, iskolák, dolgozói, tanulóinak havonta egy alkalommal útra keltek a határainkon túl lévő Romániában található érmelléki települések egyikébe, ahol olyan foglalkozásokat tartottak az ott élő gyermekeknek, melyek magyarságtudatukat erősítették: történelmünk, hagyományaink, ünnepeink, irodalmunk - verseink, meséink, játékaink, népdalaink szerepeltek tanmeneteinkben egy-egy kézműves foglalkozással kiegészítve.

Poklostelek, Jankafalva, Nagyváradi-Les, Nagyszántó és Bihardiószeg voltak a kezdeti – 10 évvel ezelőtti átlomások, melyekhez a későbbiekben más települések is kapcsolódtak, köztük Szentjobb és Csokaly. A cél nem volt kicsi: megismertetni kultúránkat, nyelvünket, nemzetünket úgy, ahogyan azt ezeken a vidékeken már nem kapják meg a gyerekek sem otthon, sem a közoktatás színterein.

A szervezésben, a lebonyolításban a kezdetektől ott álltak a megvalósítók mellett a fő segítők, Csúri István, a Királyhágómelléki Református Egy-

házkerület püspöke, Szólláth Tibor városunk polgármestere, Tóth Imre a Bocskai István Általános Iskola igazgatója -, de természetesen folytathatnánk a sort a lelkesek és segítők neveivel, akik a kinti gyerekek összefogásában, a szervezésben, valamint a programok összeállításában rendszeresen szorgoskodtak – és természetesen a helyi pedagógusokkal, akik szabad idejükben a kiutazások előtt összeállították a foglalkozások vázlatait képanyagokkal, szemléltetésekkel, kézműves anyagokkal.

Minden tanévet „Barátságnap” zártak, mely több száz felnőttet, gyermeket mozgósított, hiszen ilyenkor találkoztak egymással az egyes települések résztvevői. Ilyen alkalmakkor a találkozások mellett a helyi értékekkel, nevezetességekkel is megismerkedhettek a résztvevők. 2011 óta a rengeteg utazás mellett majdnem ugyanennyi felejthetetlen élmény, számtalan életre szóló barátság is született, melyekre a 10 éves születésnap rendezvényen emlékeztek a köszönetnyilvánítások

mellett, melyet egy emléklap formájában minden résztvevő haza is vihetett.

10 év egy ember életében is jubileum – pláne ha azt a 10 évet a szeretet érzése vezérelte. A szeretet, mely lehet bibliai eredetű, lehet szívből jövő – lehet a „mára már kihalt” közhellyel jelzett, ám mégis ugyanazt jelentő: az érdek nélküli, önzetlen, belülről jövő jótett, mely az „adni jó, a legjobb a világon” érzéssé növi ki magát. A programban résztvevő felnőttek és gyermekek tudják ezt, bennük van, de ez a 10 év még inkább erősítette bennük ezt az érzést – s közös elhatározásuk tovább folytatni ezt az utat, mindaddig „míg magyar szóra magyar szó felel...”.

Az ünnepi estet meghatározó „Versvándor” koronázta meg- „...lélek vagyok, élni szeretnék!” címmel Radnóti Miklós élet utolsó 6 hónapjának krónikáját adta elő Tóth Péter Lóránt kunszentmiklósi tanár, Radnóti-díjas versmondó.

Fekete Andrea

Csillikné Szólláth Julianna

A „versvándor” Tóth Péter Lóránt

Tisztelgés a közös múlt előtt

Hajdúnánás Városi Önkormányzat idén második alkalommal szervezte meg a Székely Befogadás Emléknapját. Október 2-án székelyföldi vendégek és hajdúnánási résztvevők tiszteltek öseink, több mint 100 évvel ezelőtti, a székely menekültekkel szemben tanúsított önzetlen cselekedetére, a testvéri befogadásra.

Hajdú-Bihar megye közgyűlése 2016-ban, a székely menekültek befogadásának centenáriusán határozati javaslatban is kinyilvánította elismerését, köszönetét Hajdúnánásnak a világháború idején történt, székely menekültekkel szemben tanúsított önzetlen segítségnyújtásáért, valamint az eseményeket felidéző, évente megrendezett hagyományörző rendezvénysorozat megszervezéséért. 2019 óta önkormányzati szinten is megemlékezés zajlik annak emléké-

re, hogy annak idején Csík vármegye szinte teljes közigazgatása áttelepült Hajdú vármegyébe, innen szervezték a befogadás tennivalóit. A több ezer ember elosztása a befogadó városok családjainál példaértékű volt, amiben a hivatali szervezetek is tisztesen közreműködtek. Ennek köszönhetően családok egészültek ki, közösségek formálódtak a befogadásban, ezzel pedig még erősebbé vált nemzeti öntudatuk, összetartozásuk.

Október 2-án a Trianoni emlékmű előtti főhajtással és koszorúzással vette kezdetét az idei Székely Befogadás Emléknapja. A megemlékezés ezt követően a városháza emeleti aulájában folytatódott, ahol elsőként Szólláth Tibor köszöntötte a megjelenteket, köztük a székelyföldi küldöttséget, felidézve az 1916 augusztus végi tragikus eseményeket, a román betörést

Székelyföldre, a fájdalmas, keserves menekülés heteit, és a befogadás hónapjait. Napjaink kényelmes és viszonylag biztonságos világában nehezen tudjuk azt elképzelni, mit jelenthetett egyik napról a másikra otthagyni mindent, szülőföldet, házat, hazát, templomot, temetőket. Ám igaz a régi hasonlat, jöhet vihar, tépheti a fák leveleit, ágait, ha a gyökér megmarad, kihajt az majd tavasszal – erről szól a méltatlanul elfeledett költő Alföldi Géza: Csak a gyökér tartson c. verse, amelyet Kócsi Imre tolmácsolásában hallhattunk.

Mikó Éva tanácsos asszony Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsa elnökének köszöntő, köszönő levelét olvasta fel, aki egyéb elfoglaltsága miatt nem tudott jelen lenni.

Pajna Zoltán a Hajdú Bihar Megyei közgyűlés elnöke ünnepi köszöntőjé-

ben szintén emlékezett a 105 évvel ezelőtti eseményekre, mint elmondta példaértékű volt az akkori emberek összetartása, egy nemzetben való gondolkodása, felelősségvállalása egymás iránt.

Füleki Zoltán önkormányzati képviselő, Csíkszereda testvérvárosunk köszöntését és jó kívánságait hozta. Mint mondta, ez a nap mindig az összefogásról kell, hogy szóljon, határon innen és túl. Emlékeztetett rá, ők nap mint nap megélik azt, milyen az, amikor a saját szülőföldjükön kisebbségben vannak.

Az ünnepség zárásaként Pajna Zoltán, Füleki Zoltán és Szólláth Tibor megkoszorúzta a székely himnusz hangjai mellett a városháza emeleti aulájában lévő székely befogadás emléktábláját.

(HNU)

Két verseny – 11 arany

Idén két nagy hazai versenyen is részt vettek többszörös íjász világrekordereink, Mónus József és Mónusné Ruszin Anna. Augusztus 28-án a Magyar Etnosport Szövetség által rendezett nemzetközi versenyen, szeptember 18-án pedig a Magyar Íjász Szövetség Történelmi Íjász Távlövő Országos Bajnokságán. Az etno játékok női és férfi versenyét is megnyerték, a történelmi íjak bajnokságán kilenc kategóriában indultak és kilencet aranyat hoztak haza.

Sajátosan alakult ez az esztendő a távlövő íjász világrekordereinknek, Mónus Józsefnek és Mónusné Ruszin Annának. Bár nagy nemzetközi versenyekre a szigorú egészségügyi szabályok miatt nem juthattak el, hazai megmérettetések részesei voltak, így indultak, az augusztus 28-án a Magyar Etnosport Szövetség által rendezett versenyen Tahitótfaluban. Itt csak női és férfi kategória volt, amelyet mindketten fölényesen megnyertek.

Szeptember 18-án már egy másik nagy hazai versenyen találjuk a Farkas csapat érettebb felét. A Magyar Íjász szövetség által meghirdetett Történelmi Íjász Távlövő Országos Bajnokságon kilenc kategóriában indultak és mindet meg is nyerték, sőt Ani volt ahol a férfi versenyzőket is túllötte.

Ez az öcsényi reptéren megrendezett verseny más szempontból is különleges volt, egyfajta búcsút jelentett az eddigi stílustól. Mint a Farkas elmesélte, ezzel a versennyel búcsút vettek ezektől az íjaktól, és már egy sokkal nagyobb erejű íjon dolgozik, amelyet majd a jövő évi nagy nemzetközi versenyeken szeretnének „bevetni”. Addig pedig készülnek teljes gőzzel a megmérettetésekre, főként az ezer méter fölötti nagy lövésre. Gratulálunk bajnokainknak és kívánjuk, hozzon eredményes, szép jövőt a 2022-es esztendő.

(HNU) –fotó: MÍSZ-facebook

KócsiSztori : Nem tudok kínaiul

Ahogy a kedves gyerek dalocska is mondja, „vége van a nyárnak, hűvös szelek járnak”. Lassan kezdünk behúzódni a szabadból a melegebb lakásba s kicsit nosztalgizva felidézünk az elmúlt időszak kellemes emlékeit. Mivel nekem bőven akadt ezekből, had osszak meg egy- remélem nem csak számomra – mulatságosat a kedves olvasóval!

A csúnya járványtól kissé felszabadulva egyre – másra kezdtek sorakozni a rendezvények, koncertek városunkban is. Mivel nagyrésztük pályázat útján, annak segítségével került megvalósításra helyszíni regisztráláshoz kötődött illetve csak oltási igazolvány felmutatásával lehetett a területre belépni. Ezek zenés táncos rendezvények voltak s így lehetőség volt arra, hogy akár 1500 fő is jelen lehessen.

Viszont ami elszomorított kissé az az volt, hogy nekem kellett a bejáratnál ellenőrizni a papírokat. A strandunkkal szemben volt az egész napos rendezvény s a vezetőség már jóval előtte komolyan felhívta a figyelmeztetést a következőre. Előfordulhat, hogy lesz, aki nemtetszését fejezi ki a rendelet miatt, de nehogy leálljak vitatkozni, esetleg megemelni a hangomat vagy visszaszólogatni, mert ez nem helyes. (Szerencsére csak néhányan voltak akik – ha távolról is – de azért hangoztatták véleményüket.)

A jó hír azonban, hogy rendeltek

mellém egy biztonsági őrt s így a feladat nehezebb része lehullt a vállamról.

Mégpedig olyan biztonsági őrt, akinek a népszerű filmsztár Piedone is csak a válláig ért volna. Ez a hatalmas ember viszont amilyen határozott volt olyan kedves és tisztelettudó is. Az első hölgynek - miután átvizsgálta módszeresen az iratait - a következő kérdést tette fel:

–Mekkora mindkét oltást?

–Igen – válaszolta a hölgy.

–Hová? Ha megkérdezhetem?

–Ide a jobb vállamba – válaszolta s már húzta is kicsit feljebb a rövid ujjú pólóját.

Barátunk közelebb hajolt figyelmesen vizsgálta s nagy meglepetésemre a következőt mondta:

–Az egyiket látom, de hol a másik?

Mielőtt a fiatalasszony magyarázkodni kezdett volna – hogy pedig megkaptam - szóltam csendesén a barátomnak, hogy elég az igazolványt elkérni, nem kell, hogy az oltás helyét is megmutassa a kedves vendég. A nánási ember egyébként sem olyan, hogy visszaéljen egy ilyen helyzettel.

Az én esetem viszont talán még mulatságosabb volt. A kis asztalomnál ülve jegyzeteimből felnézve egyszer csak előttem állt egy gyönyörű ázsiai nő. Fiatal, szép, csinos, rendkívül jól öltözött. Jobbján, kézen fogva egy

pufók 8 év körüli gyermeköt vezetett, aki önfeledten egy hatalmas fagyaltot nyalogatott. Enyhén törte a magyart, amikor köszönt s érdeklődött a programok felől. Addig nem is volt baj, míg mosolyogva tájékoztattam a vásárról, a kóstolókról, a koncertekről vagy az ugráló várról miközben a kisrácra néztem, akinek már az arcáról is leolvasható volt az általa fogyasztott fagyaltok fajtája.

A kissé kellemetlen helyzet akkor jött, mikor fiús zavaromban megkérdeztem a hölgy nevét, hogy be tudjam írni a regisztrációs lapra. Arra emlékszem, hogy volt valami pszí, meg csí, meg talán hianci, mindenesetre olyan bamba arccal néztem rá, hogy elmosolyodott. Hirtelen ötlettel felé tol-

tam a papírt és a tollat jelezvén, hogy mindketten jobban járunk, ha saját maga írja be a nevét. Miután végzett kissé fellélegezve s magabiztosan megkérdeztem:

–És a kisfiú?

–Ő Zoltán – mondta még mindig mosolyogva.

–Nagyszerű! – ragadtam kezembe az írószerszámot s kissé önelégülten és határozottan visszakérdeztem.

–És milyen Zoltán, mit írhatok?

Megint jött a pszí meg a csí, meg a hianci a végére pedig, hogy Zoltán. Kicsit elvörösödve, bizonytalan mozdulatokkal visszatoltam elé a papírost.

–Betetszene ezt a nevet is írni?

Kócsi Imre

KEDVES HAJDÚNÁNÁSIK!

A hideg idő beköszöntével megnyitott a
téli PI VÍZ KÚT!
Nyitvatartási ideje:

HÉTKÖZNAPOKON:
REGGEL 7 ÓRÁTÓL ESTE 18 ÓRÁIG

HÉTVÉGÉN ÉS ÜNNEPNAPOKON:
REGGEL 8 ÓRÁTÓL ESTE 18 ÓRÁIG
ÜZEMEL!

A Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. programajánlója

Kiállítások:

Kiállítás a Kőrösi Csoma Sándor Református Gimnázium tanulói munkáiból. Helyszín: Kéky Lajos Városi Művelődési Központ galériája. A kiállítás megtekinthető november 5-ig.
október 22. (péntek) 18:00: Herczeg Ferenc: Déryné Ifjasszony – színjáték két felvonásban

A magyar nyelvű színjátszás kivívóiként tiszteljük a vándorszínészeket, ezeket az eltökélt alakokat, köztük az olyan nagy formátumú személyiségekkel, mint Déryné is volt. Az előadás főhajtás a magyar színjátszás hőskora előtt, ahol romantikus szerelmek, nagy fellángolások, szenvedélyes viszonyok szövetségében hol küszködnek, hol csatát nyerne hivatásuk, a magyar nyelvű színjátszás ügyéért folytatott küzdelemben. A színpadon meglevenedő miliót átszővi a színház erejébe vetett hit, ezért a láthatatlan bizonyosságért zajló folytonos törekvés, melyben ki-ki a maga tehetségével, leleményességével vagy éppen fondorlatával próbál érvényesülni. Herczeg Ferenc kalandokkal, tréfákkal, felfokozott érzelmekkel kiköveztetett színművét a színészek hangszeres játéka teszi még virtuózabbá. A darabot rendezte: Vidnyánszky Attila.

A belépés ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Regisztrációs jegyek 2021. szeptember 27-től a Kéky Lajos Városi Művelődési Központ információjában igényelhetők. Az előadás a Déryné Program hozzájárulásával valósul meg.

október 23. (szombat) 15:00: Ünnepi megemlékezés az 1956-os forradalom 65. évfordulója alkalmából.

Program: 15.00 Ünnepi műsor az 1956-os forradalom emlékére. Fellépnek a Múzsák Társulat művészei: Endrődi Ágnes, Tövisspataki Beáta és Kátai István. Helyszín: a Kéky Lajos Városi Művelődési Központ színházterme. A műsor után ünnepi beszéd és koszorúzás az 1956-os emlékműnél. Beszédet mond: Dr. Tiba István országgyűlési képviselő.

november 3. (szerda) 15:00: Toyama Megye Nemzetközi Művészeti

Rajzverseny nyerteseinek díjátadó ünnepsége. Helyszín: Kéky Lajos Városi Művelődési Központ színházterme

november 3. (szerda) 18:00: Elhurcoltak Kegyeleti Emléknapi megemlékezés a Szovjetunióba elhurcolt hajdúnánási polgártársainkról. Helyszín: Hajdúnánás, Köztársaság tér, bátyafal előtti tér.

november 27. (szombat): Tedeji Advent – ünnepi készülődés az advent jegyében, ahol családi kézműves foglalkozásainkon együtt készítjük el a család adventi koszorúját, vagy asztal díszét. A résztvevők megköszönhetik a karácsony tradicionális süteményeit. Helyszín: Hajdúnánás-Tedej, IKSZT épülete

november 28. (vasárnap): Advent Hajdúnánáson – Adventi kézműves foglalkozás – Kreatív adventi koszorú és karácsonyi asztaldísz készítése. A város főterére várjuk a családokat, a város közösségeit, ahol részesei lehetünk az ünnepi tűzgyújtásnak.

december 4. (péntek): Városi Mikulás program keretében Viharsarok Táncszínház előadásában ifj. Minár Pál – Falusi László: Láda fia

„Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren is túl...”. Ugye, mindenkinek ismerősek ezek a sorok? Egy varázslatos utazásra hívjuk az ifjú – és már nem is annyira ifjú – közönséget a régmúltba, a mesék meghatározhatatlan idejébe. „A láda fia felnyitható fedelű ládák belsejében baloldalon elhelyezett kis rekesz, ami alatt gyakran egy másik titkos rekesz is található. Ezekben a kis ládafiákban aztán sokféle kincs megfér egymás mellett; gombok, érmék, álmok, tervek. Mindannyiunknak vannak ilyen titkos vagy kevésbé titkos rekeszei, és mindannyian mást-mást tartunk benne.” Nyissuk ki együtt a nagy meseládát, és engedjük abból kiszabadulni a már jól ismert szereplőket: a gonosz boszorkányokat, a félelmetes Sárkányt, Szusznyavári Bercebúzt, az álomszuszék királyt feleségestől, és gyönyörűséges lányát, Dorotya királykisasszonyt, a látszólag bátor, de valójában anyámasszony-huszárokat, a tréfás kovácsmestereket, valamint magát a láda fiát, Szerencsés Dánielt.

Táncoljuk végig Dániel kalandjait a sötét erdőtől a királyi udvaron át a félelmetes Sárkány birodalmáig, hogy aztán a végén... De ez már legyen meglepetés – akkor is, ha tudjuk, a mesék általában jól szoktak végződni! Bízunk benne, hogy most sem lesz ez másként! Pörgős zene, dinamikus táncok, gyönyörű jelmezek, ötletes díszletek. Felhőtlen szórakozás kicsiknek és nagyoknak egyaránt. Igazi családi esemény!

A belépés ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Regisztrációs jegyek 2021. november 8-tól a Kéky Lajos Városi Művelődési Központ információjában igényelhetők. Az előadás a Déryné Program hozzájárulásával valósul meg.

december 10. (péntek): IX. Hajdúnánási Jótékonyági Városhál, melynek célja idén is egy nemes ügy támogatása.

december 12. (vasárnap): Város Napja 2021

A programon belül rendezzük meg a „Fotózz Hajdút” és a „Hajdúnánás 2021” fotópályázat díjátadó ünnepségét, megemlékezést és koszorútást tartunk a Bocskai szobornál és ünnepi műsor keretében átadásra kerülnek az ideai városi kitüntető díjak.

FELHÍVÁS

„Hajdúnánás 2021” fotópályázat

A Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. fotópályázatot hirdet az alábbi kategóriákban:

I. A város (az épített környezet bemutatása)

II. Az ember (az itt élő emberek, foglalkozások, rendezvények stb. bemutatása)

III. A táj (a természeti környezet bemutatása)

IV. A világ nánási szemmel (Hajdúnánás közigazgatási határán kívül készült képek - táj, épített örökség)

Pályázni csak digitális képekkel lehet. Kérjük, a fotókat nagy felbontásban készítsék el! A fotók mindegyikének a 2021-es esztendőben kell készülnie, az I-III. kategóriában Hajdúnánás közigazgatási határán belül.

A IV. kategóriában Hajdúnánáson

élő, vagy itt élt fotósok adhatnak be képeket.

A képek beadásakor minden alkotó legyen szíves címmel ellátni a fotókat!
Beküldési határidő: 2021. november 22.

Minden kategóriában a legjobb pályamunkákat díjazzuk. A legjobb alkotókból decemberben a Város Napján kiállítás szervezünk.

További információk a művelődési központban Szólláth Zoltántól kérhetők. (info@nanasvmk.hu, 52/382-400, 70/372-1494)

„Így látom Hajdúnánást”

– rajzpályázat

A Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. rajzpályázatot hirdet „Így látom Hajdúnánást” címmel 3 korosztályban:

- óvodás
- általános iskola alsó tagozat
- általános iskola felső tagozat

Beadási határidő: 2021. december 1.

Egy pályázó maximum 3 darab rajzzal pályázhat. Bármilyen szabadkézi (nem digitális) technika alkalmazható. Kérjük, a pályázó nevét, életkorát, elérhetőségét, valamint az iskola nevét a lap hátoldalán feltüntetni!

A beérkező rajzokat zsűri bírálja el. A rajzokból a Város Napjához kötődően kiállítás szervezünk.

Vers- és novellapályázat

A Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. vers- és novellapályázatot hirdet 3 korosztályban:

- 14 éves korig
- 15-18 éves korig
- 18 év felett

A pályázatra olyan műveket várunk, amelyek Hajdúnánásról szólnak, vagy témájukban Hajdúnánáshoz kötődnek. A pályamunkákat zsűri bírálja el. A legjobb alkotásokat díjazzuk, illetve a Város Napjához kötődően a műveket, vagy azok részletét felolvasuk. A pályamunkák mindegyikének a 2021-es évben kell születnie!

Az alkotásokat 2021. november 23-ig várjuk az info@nanasvmk.hu e-mail címre word formátumban. Bővebb információ kérhető Szólláth Zoltántól a 70/372-1494-es telefonszámon, vagy az info@nanasvmk.hu e-mail címen.

Anyakönyvi hírek

Köszöntjük Hajdúnánás legifjabb lakóit!

- ☞ Papp Dorina
- ☞ Siket Sándor

Akiktől 2021. szeptember hónapban búcsút vettünk:

- ☞ Demes Zoltán
- ☞ Gönczi László Imre
- ☞ Ilyés Imréné Jóna Zsófia

☞ Lakatos Antal

☞ Molnár Imre

☞ Molnár Imréné Varga Eszter

☞ Molnár Mátyás

☞ Oláh Sándorné Mészáros Erzsébet

☞ Pósa Lajosné Bata Erzsébet

☞ Sebestyén Sándor Zoltán

☞ Szilágyi Lajos

Országos Könyvtári napok 2021

Idén 16. alkalommal szervezte meg az Informatikai és Könyvtári szövetség az Országos Könyvtári Napokat, amelyhez a Móricz Pál Városi Könyvtár kezdetektől minden évben csatlakozott, így most is. Október negyedik és tizedike között minden napra kínáltak érdekes programokat a legkisebbektől a szépkorúakkal bezáróan.

A könyvtárak közösségépítő, kultúra közvetítő, tudásbázis funkciója ma már megkérdőjelezhetetlen, bármennyire is digitális világban éljük a mindennapjainkat. Munkájukra, az általuk összegyűjtött, megőrzött, továbbadott értékekre, a közösségi művelődés kimeríthetetlen tárházára hívja fel a figyelmet immár más-

fél évtizede a szakma az Országos Könyvtári napok egy hetes rendezvény sorozata keretében, melyek idén október 4-e és 10-e között zajlottak országszerte. Mint Rékasiné Zágonyi Margit a Móricz Pál Városi Könyvtár és Helytörténeti Gyűjtemény könyvtárszakmai vezetője elmondta, ezúttal nem gondolkodtak nagy író-olvasó találkozókban, nagy tömegeket megmozgató rendezvényben, sokkal inkább fókuszáltak a kicsi csoportos, közvetlen, beszélgetős találkozásokra. Így valósult meg az idei könyvtári napok egyik nagy sikerű eseménye az Egészség szépkorban címet viselő program, amelynek folytatása is lesz, annyira jól érezték magukat a résztvevők. Megjegyzendő, hogy a könyvtárban régóta

hagyománya van a néhány fős, azonos érdeklődésű emberek találkozójának, több éve működik az Olvasóklub, a Baba-Mama klub, de a szépkorú pedagógusok is előszeretettel jöttek össze egy-egy józú beszélgetésre igényeik szerint. Új kezdeményezés, hogy közös társasjátékozásra is várják az érdeklődőket.

A könyvtár erőteljesen épít a gyermekekre, fiatalokra, így a könyvtári napok programjai is kínáltak számukra érdekességeket, kiemelten az Állatok világnapjához kötődően. Több éve visszatérő program a nagy könyvvadászat, amely idén is sikeres volt. A város különböző pontjain „elhagyott” 20 könyvcsomagról 12 visszajelzés érkezett, és sokan örültek

az ajándékkönyvnek. A könyvtári napok országos jellemzője, hogy ebben az időszakban elengedik a késedelmi díjakat, illetve a könyves vasárnapon ingyenes a beiratkozás, ezt a lehetőséget a nánási könyvtárlátogatók is igénybe vették.

Ez csak egy hét, egy kiemelt hét volt a könyvtár szolgáltatásainak, közösségépítő lehetőségeinek megmutatására, de az év további 51 hetében is várják az érdeklődőket, a könyvtárhatalmokat, és mindenkit akinek még fontosak a könyvek, a könyvtár sajátos hangulata.

(erzsé)

Ha hullanak a falevelek

Nem kis munkát adnak ősszel a lehullott falevelek a kertészeknek, a többség pedig általában a leggyorsabb utat választja, és elégeti vagy kidobja a száraz leveleket. Nem érdemes azonban rögtön eltakarítani és zsákba rakni a faleveleket, mert számos hasznosabb módja is van a felhasználásuknak. Mutatunk néhány tippet, amelyekkel biztosan nem megy kárba a feleslegesnek hitt őszi lomb.

A lehullott falevelek elégetése a legnagyobb pazarlás amit tehetünk, és akkor sem teszünk feltétlenül jót, ha a szerves szerves anyagot zsákokba gyűjtjük, majd a kommunális hulladék közé tesszük. Számítalan jó megoldás létezik azonban az őszi lomb felhasználására, ilyen akár a falevelek talajba forgatása, vagy komposztként való felhasználása. Összegyűjtöttünk néhány tippet, amelyekkel biztosan nem megy kárba az elszáradt falevél.

Komposztáljuk a faleveleket

Az őszi levelek ideálisak a komposztba, ezek a növényi részek ugyanis gazdagok szerves anyagban. Egyszerűen tegezzük a komposztalomba a száraz faleveleket felváltva a zöld anyagokkal, mint például a zöldségek, gyümölcsök, gazok, vagy a levágott fű, és időnként forgassuk át, illetve szellőztessük a kupacot, hogy ne rohadjanak be az összetevők. Érdemes arra odafigyelni, hogy a diófák és a vadgesztenye fák leveleit csak mértékkel használjuk, mert bennük olyan anyagok vannak, amelyek árthatnak növényeinknek.

Készítsünk levélhalmot

Ez a módszer kitűnően alkalmas a talaj javítására, és mindössze a lehullott levelekre van hozzá szükségünk, de földet vagy kész komposztot is keverhetünk hozzá. A rakásnál egy évig kell pihennie, mire felhasználhatjuk, utána azonban kitűnően javítható vele a veteményes vagy a virágágyás talaja, de akár

ánk komposztálni, a leveleket közvetlenül a zöldség- vagy gyümölcságyásba is tehetjük. Ilyenkor dolgozzuk be őket megfelelően a földbe és hagyjuk, hogy ott szépen lassan lebomoljanak, ennek köszönhetően ugyanis még az ős végén feltölthetjük a talajt fontos tápanyagokkal. Megkönnyíthetjük a dolgunkat, ha kicsit fellazítjuk a földet mielőtt ráhalmozunk a faleveleket.

Készítsünk belőle mulcsot

Miután felaprítottuk a leveleket, szerves mulcsként is használhatjuk a virágágyásban, a veteményesben, vagy a fák és a bokrok alatt. Egyszerűen terítsük szét a levél darabokat 5-7 centiméter vastagon, úgynevezett takaróréteget létrehozva, arra azonban figyeljünk, hogy a mulcs ne takarja közvetlenül a szárat és a töveket. Az apríték megtartja a talajban a nedvességet, hűvösen tartja azt, és megfékezi a gyommagvak többségének csírázását is. Ráadásul a levelek tápanyaggal látják el a talajt bomlásuk közben, az ilyen talaj pedig gazdag a hasznos talajlakókban és mikroorganizmusokban. A mulcsozással ugyanakkor megóvhatjuk a kint maradt növényeket a téli szárazságtól is.

Gyűjtsük össze a leveleket későbbre

Érdemes néhány zsákba összegyűjtenünk egy kevés falevelet még az ős elején, tavasszal ugyanis nagy hasznát vehetjük. Ilyenkor ugyanis jellemző, hogy pont a barna szerves anyag hiányzik a komposztból, így azonban rendelkezésünkre áll majd az eltett száraz falevél.

Aprítsuk fel a lehullott faleveleket fűnyíróval

Egyszerű megoldás lehet, és még a gereblyézést is elfelejtethetjük, ha a lehullott faleveleket fűnyíróval aprítjuk fel. Elég csak néhányszor áttolnunk a leveleket a fűnyíróra, és a keletkezett apríték a tél folyamán megvédi majd a talajt, valamint tápanyaggal látja el, árnyékolja, és jövőre kevesebb gaz kel majd ki a fűben.

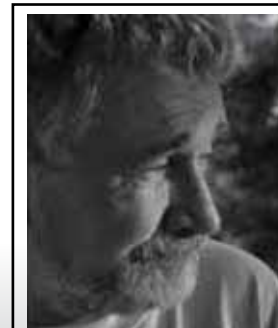
Az ételmisszer-pazarlás elleni világnap

Manapság hihetetlenül sok világnap foglal helyet naptárunkban, fix, vagy esetleg mozgó dátummal. Az egyik legújabb, alig két éves az ENSZ kezdeményezésére életre hívott Az ételmisszer-pazarlás elleni világnap, amely szeptember 29-én hívja fel a figyelmet arra a nagyon sajnálatos tényre, hogy elképesztő mennyiségű ételmisszer végzi a szemétkosárban. Azt is megfigyelték a kutatók, hogy minél gazdagabb egy ország, annál több ételmisszer hulladékot termel. Egy 2019-es FAO-(Élelmiszer- és Mezőgazdasági Világszervezet) jelentés szerint a megtermelt ételmisszerek mintegy 1/3-a hulladékként végzi. Ez évente 1,3 milliárd tonna ételmisszert jelent, miközben a világ boldogtalanabb felében közel 700 millióan éheztek.

Hazánkban – bár az utóbbi években történt javulás, de még mindig évente közel 2 millió tonna ételmisszerhulladék keletkezik. Csak hogy érzékeljük, milyen óriási mennyiségről van, ez kb. 500 ezer ember teljeskörű egy évi ételmezését fedezhetné. Tegyük a szívünkre a kezünket; ahol

ételmaradék képződik, és nincs háziállat ami elfogyasztaná, ott bizony marad a kuka. Ám amikor az étel a kukába kerül, nemcsak magát az ételt dobjuk ki, hanem minden olyan erőforrást, költségeket, is (előállítás, szállítás, tároláshoz, csomagolás stb.), ami a kamráig, hűtőig való eljuttatáshoz kellett. Szóval sok-sok ezer forintot dobunk ki egy laza mozdulattal. Pedig a maradék nélküli gazdálkodás kis odafigyeléssel megvalósítható, ehhez szüleink, nagyszüleink, ősünk kiválóan értettek. A háziasszony valóságos varázsló volt, a maradék ételekből is tudott józú étet tenni az asztalra. Arról már nem beszélve, hogy milyen környezetszennyező a maradék étel, ami a hulladéklerakókba kerül, és tudj' Isten mikorra bomlik le, ha lebomlik egyáltalán. Szóval bolygónk megmentése rajtunk is múlik, egy kis odafigyeléssel is sokat tudunk tenni, amivel kímélhetjük környezetünket és pénztárcánkat is.

(HNU)

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani minden rokonnak, barátoknak, jó ismerősnek, volt kollégáknak, akik szeretett halottunk, Patai Istvánt elkísérték utolsó földi útjára, temetésén megjelentek, bánatunkban osztoztak.

Köszönettel a gyászoló család

Az anyag - hordjuk vagy viseljük?

Jelen írásomban is egy olyan területet igyekszem megközelíteni a Kedves Olvasó számára, mely egyrészt természetes, másrészt mesterséges folyamat eredményeképpen születhet meg, jöhet létre. Fontos kiemelni a születést, mivel a természetes élő minőségek így jönnek a világra, a mesterségeseket pedig létrehozják, de semmi esetre sem lesznek részesei annak a körforgásnak, melyre teremtés tekintetében szoktunk gondolni.

Ha az anyag szót kimondom, sokféle jelentés juthat eszünkbe. Uthalhat testi és pénzzel kapcsolatos dolgokra. Említhetjük az anyagi, illetve testi létezését a lelki és a szellemi mellett. Ugyanakkor, ha az anyag szót meghalljuk, a textília is bevillan emlékezetünkbe.

Nos, akkor most induljunk egy kis időutazásra, hogy honnan hová jutott az emberiség ezen a területen!

Az anyag szavunk állítólag a latin eredetű mater szóból ered. Fontos megemlítenünk, hogy akár a magyarban, akár a latinban vagy más nyelvekben, amelyek a latinból vette át ezt a szót, benne van az ANYA. Így utal a természetes folyamatra, a születésre, a földdel való kapcsolatra, s közvetve arra is, hogy ami természetes úton születik annak az a rendeltetése, hogy így is enyészsen el.

A magyar a földhöz közvetlenül társítja az anya fogalmát, egyszóval anyaföldről beszél. Az angol viszont az apa szót kapcsolja a földhöz, ezért apaföld, vagyis fatherland van a nyelvben és ezáltal a gondolkodásában is.

A növényi eredetű textiliák vagy ha úgy tetszik anyagok alapja a Föld sok országában a kender és a len volt. Magyarország világnagyhatalom volt a kender termesztésében és a len viszonylatában is előkelő helyen álltunk.

A mag ültetésétől kiindulva a megszőtt vászonig mondhatni minden család tudta és gyakorolta ezt a természetes folyamattal történő teremtést. A mag földbe vetésével, egy élő minőséggel indul el útjára egy szép, míves textília születése, melyből aztán ruhadarabok és egyébek készülnek.

Talán még rémálomunkban sem jutott eszünkbe eleinknek az, hogy ruhaneműk tonnái szennyeznek majd a környezetünket. A rémálom valósággá válásának meghatározó pontja volt a műanyag elindulása. Ez a fogalom és megtestesült, tárgyiasult formái, már több mint másfél évszázada jelen vannak és alattomosan, jól megszervezve életünk részévé váltak.

Mivel az anyag szó jelentését mindnyájan ismerjük, nem szorul különösebb magyarázatra, hogy milyen kártékony, ha a „mű” előtagot odatesszük: MŰANYAG. Nem az elemek (nap, föld, levegő, víz) táplálja, nem maggal, utóddal szaporodik, fejlődési folyamata nem természetes, így a körforgásban sem vesz részt, kívül marad rajta, feleslegessé, később szemétté válik. Nagyon leegyszerűsítve bár, de ez játszódik le ebben az esetben.

A műanyag és később a műszál létrehozásakor a világ népeinek nagy része, a kárpát-medencei magyarság pedig egyöntetűen viseletben járt legyen szó a nemességről, vagy a parasztságról. A népviseletek és a főúri viseletek gazdagságát, mívesességét senkinek sem kell ecsetelnem, tudjuk miről beszélünk.

Érdekes eljátszani azzal a gondolattal, hogy kinek lehetett volna a XIX. század második felében vagy akár a XX. század elején eladni például egy matyó viseletet? Nem csak a kérdés, de a rá adható válasz is furcsa és szokatlan. Senkinek. Az emberek, esetünkben a matyók maguk termelték meg a kendert és a lent, megszőtték a vásznat, megvarrták és díszítették. Tehát senki sem vett ott Matyóföldön matyó viseletet. Más tájegységein az országnak pedig mindenkinek megvolt a maga viselete.

Aztán tegyük fel azt a kérdést is, hogy kinek lehet eladni ma egy farmert, egy

pólót, egy öltönyt? Mindenkinek, szinte bárhol a világon.

Fontos megállnunk egy pillanatra, és megállapítanunk, hogy ilyen gondolkodásmód vált uralkodóvá a világ legtöbb országában és ezt, mint civilizációt népszerűsítik és terjesztik széles e világon. Ehhez a szemléletmódhoz sajnos hozzátartozik az óriási mennyiségben gyártott ruhanemű és a mesterségesen felduzzasztott vásárlások mértéke is. A végeredmény közismert. Azért van annak egy diszkrét bája, hogy az előbb taglalt okok miatt felgyülemlett és kezelhetetlenné vált szemétmennyiségért a hétköznapi embert teszik felelőssé. Enyhén szólva nagyon méltatlan lelkiismeretfurdalást kelteni azokban, akik csupán elszenvedői ennek a jelenségnek, még akkor is, ha időnként önmérsékletet tanúsíthatnának a vásárlás terén.

Környezetvédelem hatékonyan nem érhető el addig, amíg a vásárlás és fogyasztás miatt pörög a gazdaság, az emberek viszont csak nyomokban ismerik a természet egymásra épülő rendszerét és nem benne élnek.

A környezetvédelem és az egészségügy kapcsolatáról ritkábban hallunk, különösen a harcos zöld mozgalmak hunynak szemet afölött, hogy mennyire terhelik bolygónkat azok az egyszer használatos eszközök, melyeket régen fertőtlenítettek, kifőztek és egyéb módon tették alkalmassá a következő használathoz.

Ha az egyszer használatos eszközök segítségével lecsökkentek volna a fertőzések az egészségügyi intézményekben, akkor azt mondhatnánk, győzelmet arattunk, megérte. Sajnos ez nem így van. Sokan jönnek haza úgy a kórházból, hogy magukkal hoznak egy „ajándékba” kapott fertőzést is.

Ha már az egészségnél tartunk, akkor azt is tudjuk és tapasztaljuk, hogy a bőrünk egy nagyon fontos védelmi rendszer és nem mindegy, hogy milyen anyag fedi, törődünk kell vele. Közismert, hogy műszálás holmikban a bőr nem tud szellőzni. Nyáron meleg, télen hideg. Igaz, nincs sok gond vele, hamar szárad, nem kell vasalni, ki jön belőle a folt, azonban először felesleges ruhadarab, majd szemét lesz belőle. Tudnunk kell azonban, hogy a pamutként eladott termékek nagy része, sajnos nem

az, aminek mondják, mivel ennyi lent a Földünk képtelen teremni.

A XX. század rengeteg szenvedést hozott a magyar emberek életébe. Ritkán jut eszünkbe, hogy amit elhagyunk kényszerből vagy önszántunkból, az is szenvedést hozhat majd ránk a jövőben.

Az erdélyi kolozs megyei Szék egyike annak a néhány településnek ahol még sokan járnak viseletben. Talán még Palócföldön láthatunk ilyet. Amikor valaki leveszi leváltja a viseletet hétköznapi ruhára, úgy mondják: KIVETKÖZIK. Milyen beszédes ez a szó! Sajnos nem csak a viselet levételéről van szó sok esetben, hanem az egyéniség az önonoságtudat elvesztése is fennáll. Az egyén elindul a tömegemberré válás útján és onnan nagyon nehéz a visszatalálás.

Végezetül hadd osszak meg Önökkel egy fontos adatot Draviczy Imre nánási lakodalmakról szóló könyvéből. A szerző azt írja, hogy 1901-ben volt a menyegzője annak a menyasszonynak, aki utoljára pártát viselt. Az ezt követő időszakban már fátyol került az arák fejére Hajdúnánáson is.

Milyen szép is lenne, ha a szemétből – szemetet szemléletű újrahasznosítást végző emberek egy szokás újrahasznosításán munkálkodhatnának és gyöngyös pártákat készítenének a leendő nánási menyasszonyoknak! Így nem csak az anyaggal dolgoznának, hanem lelket építő, szellemet erősítő alkotásban vennének részt.

Nagyné Józsa Beáta

Mélius születési éve

Mélius Juhász Péter debreceni református püspök szobra az Egyetem előtti téren látható. Különös az a tény, hogy a szobor talapzatáról hiányzik a reformátor születési éve, míg a halála dátuma – 1572 – pontosan olvasható. Mélius Juhász Péter püspök bibliafordító tudós volt, hiszen tizenegy év alatt tíz rész bibliafordítást készített el és publikált. A Jelenések könyve fordításának (1568) hasonló kiadása megjelent (2017), ennek a bibliakiadásnak kísérő

tanulmánya közli Mélius püspök születési évét. Erre vonatkozóan a következőket olvashatjuk: „Mélius Juhász Péter (1532 – 1572) püspök, bibliafordító, tanulmányíró munkásságának adósa volt évszázadokon át a magyarországi református egyháztörténetírás. Tekintélyes kutatók figyelmét elkerülte, hogy az ifjú Mélius Péter 1543-ban 11 évesen került Nádasdy Tamás udvarába (Botta István, 1978. 52.p.), vagyis eszerint születési éve 1532-ben volt. Meg kell

vallanom, hogy Mélius Juhász Péter Jób könyvének (2008) és Sámuel és Királyok könyveinek (2010) hasonló kiadásánál magam sem vettem figyelembe Botta István említett adatát. Hála Istennek, hogy a reformáció 500. évében a debreceni alkotmányozó zsinat 450 éves évfordulóján törlesztünk az adósságból, sőt ezáltal a feltárt és közölt adattal még fényesebben tündökölhet Károli Gáspár (1590), Balogh Ferenc (1866), Nagy Barna (1967), igazán bibliikus, méltó ér-

tékelése Méliusról.” Ez a szöveg olvasható a Jelenések könyve hasonló kiadása (2017.) 605. lapján. A hasonló bibliakiadás készítője – e sorok írója – indítatva érezte magát éveken át, hogy ezen újság olvasóit tájékoztassa a debreceni híres református püspök születési évéről (1532). Soli Deo Gloria!

Ötvös László, bibliakutató-lelkész

Az én 56-om

Elvülhetetlen érdemet szerez az az ember, aki tanít és ismereteket ad át akár vészterhes időkben is, s helyrehozhatatlan mulasztást követ el az, aki érdektelenségből, közömbösségből vagy ellenérzésből adódóan nem tárja a valóságot embertársai elé.

Nem az a céлом, hogy száraz tényeket ismertessek erről a történelmi korról és eseményről. Ehelyett szeretném megosztani Önökkel, hogy szerintem mi az egyik valódi ok '56 különböző megítélését illetően. Fontos előrelépünk abba az irányba, hogy március 15-tel egyenrangú módon tekintsenek a magyarok erre az ünnepre.

Számos esetben tapasztaltam már, hogy nem merik az emberek elhinni, sőt még nem is feltételezik, hogy mennyi mindenben cselekedtek a magyarok elsőként a világon. Ez '56 kapcsán is igaz. A hősiesség, bátorság,

helytállás kiveri a szemünket, ezzel szemben más nemzetek dicső tetteit – persze nem elvitatva azokat – helyezzük a miénk elé.

Ha lelkicsinylően beszélünk gyermekeinknek magunkról és így tanítjuk őket, akkor ne csodálkozzunk, ha közöny és érdektelenség a vége.

A nemzeti ünnepeket nem szabad csupán tananyagként kezelni. Az érdeklődést a történelmi múlt iránt fel kell kelteni és „a múltat be kell vállalni”. Ez nagy feladat a XXI. században, de nézzünk a tükörbe és mondjuk ki, hogy mindent megtettünk és megteszünk-e ennek érdekében.

Ha nincs személyes élményünk, akkor hívjuk segítségül a művészetet, a múzeumok, könyvtárak világát. A gombamódra szaporodó villámcsődületek (flashmob) is többek között annak köszönhetik a népszerűségüket, hogy személyesen lehetünk jelen és gazdagodhatunk egy kulturális élménnyel.

Ezt továbbgondolva, most álljon itt néhány érdekesség a forradalommal kapcsolatban. Úgy vélem, nem annyira közismert tény, hogy a spanyol

Franco tábornok, százezer önkéntes katonát vezényelt a magyar határhoz, hogy segítsenek a magyaroknak, de az amerikaiak megállították őket Eisenhower utasítására. Aztán említsük meg Elvis Presleyt, aki segélykampányt szervez a magyarok javára és megírja a Béke a völgyben (Peace in the Valley) című dalát a megtorlás áldozatainak emlékére. Végül jöjjön a Lazio, az olasz futball csapat, melynek szurkolói rendre eléneklik az Előre budai srácok (Avanti ragazzi di Buda) kezdetű dalt, mely természetesen 1956-ot idézi fel, s a forradalom tizedik évfordulójára íródott.

Személyes élményem nincs 1956-tal kapcsolatban, mivel tíz évvel azután születtem. Ha azonban meghalok Beethoven: Egmont-nyitányát vagy Liszt Ferenc: Les Preludes szimfonikus költeményét, mindig a forradalom jut eszembe. Nem az iskolában hallottam erről, hanem szüleimtől, rokonaimtól. Elérték, hogy így is kötődöm hozzá.

2002-t írtunk, amikor családommal elmentem a Terror Háza Múzeumba. Viszonylag sok ismeretem volt

már akkor is a II. világháborút követő évekről és az '56-os forradalomról is, de az élmény, amit a múzeum adott mégis megdöbbentő és felkavaró volt. Ahogy az időben haladtunk előre a termék megtekintése során, kézzelfogható volt annak érzékelése és érzékeltetése, hogy a forradalom leverése után az egyik traumát a kivégzések és bebörtönzések, míg a másikat a sok nyugatra kivándorló vagy ahogy sokáig mondták disszidens jelentette az országnak.

A kivándorlás lelki gyötrelmét egy képeslapokkal teli helyiség szemlélte. Ezek nem üdvözlőlapok voltak, hanem fájó, honvágygal megírt, könynyel áztatott képeslapok.

Ilyen képeslapunk nekünk is volt otthon, ezért gyakorolt ilyen nagy hatást rám. Volt ezzel kapcsolatban személyes élményem. Ha a visszacsatolás megvalósul valamilyen módon, akkor mindent jobban megértünk és nem tudnak félrevezetni bennünket. Áldott legyen a hősök emléke!

Nagyné Józsa Beáta –fotó:
behir.hu

Nemzeti Gyásznapi

Az 1848/49-es szabadságharc leverése után nemzetközi összehasonlításban is példátlan megtorlás következett: Aradon kivégezték a szabadságharc 13 tábornokát és szinte ezzel egyidőben Pestben a 14. vértanút, az 1848 áprilisában alakult első, felelős magyar kormány miniszterelnökét, gróf Batthyány Lajost. Róluk és a sok névtelen hősről is emlékeztünk október 6-án, a Nemzeti Gyásznapon.

Míntha a természet is csendesen gyászolt volna október 6-án este; szemerkélő esőben zajlott az idei Nemzeti Gyásznapi városi megemlékezése a Kossuth szobor előtt, amely ezúttal különleges formát öltött: az aradi 13

vértanú képmása övezte Horvay János gyönyörű alkotásának talapzatát.

A Himnusz hangjai után Szólláth Tibor polgármester emlékező beszédében felidézte a hős tábornok személyiségét, a mellettük lévő lelkészek által megőrzött leírásokat életük utolsó perceiről.

Polgármester úr beszédének végén emlékeztetett arra, szabadságunk, függetlenségünk ma is védelemre szorul egy globális, világméretű nagyhatalommal szemben.

A forradalom legfőbb követeléseit, a polgári, független Magyarország sarokpontjait anno a márciusi ifjak az elhíresült 12 pontban fogalmazták meg, amelyek felidézés ezen az esten

különös kapcsolatban hangzott el Szabó Miklós és Kiss-Kató Hajnalka tolmácsolásában, egy-egy vértanú gondolataihoz kötődően.

Az emlékező műsor után a koszorúzás szertartása következett; az intézmények, szervezetek, pártok a Kossuth szobor talapzatán helyezték el a kegyelet virágait.

Az emlékezés zárásaként a legifjabbak, városunk oktatási intézményeinek diáksága helyezte el mécseseit a koszorúk virágai mellé. Az aprócska mécsesek sokáig világoltak az éj sötétjében, jelezve a ma fiatalágának tiszteletét, főhajtását a 172 évvel ezelőtt kivégzett hősök emléke előtt.

(HNU) fotó: Girus Zsolt

Tehetséges alkotó diákok a Körösiben

Már hagyománynak számít az a korai kiállítás, melynek keretében a Körösi Csoma Sándor Református Gimnázium diákjai évről-évre bemutatják egymásnak, családtagjaiknak, és a város közösségének, hogy mi mindent alkottak a rajzórakon és a fakultatív művészeti foglalkozásokon.

A tavalyi évben ez a kiállítás csupán egy virtuális tárlatvezetés keretében juthatott el szélesebb közönséghez, mivel a megnyitó tervezett időpont-

jában léptek életbe a kormány járványkezeléshez kapcsolódó rendkívüli intézkedései. Idén viszont minden akadály nélkül megnyithatta kapuit a diákmunkákból álló színes tárlat az érdeklődők előtt.

A művelődési központ galéria termében közel 50 fiatal művész világnézetébe és gondolatiságába kaphatunk bepillantást a kiállított 64 alkotáson keresztül, melyek között helyet kapnak a plakáttervek, a portrék, a textil

tervek, az üvegmetszet ábrázolások és a biblia témájú rajzok egyaránt.

A kiállítást november 5-ig tekinthetik meg az érdeklődők.

Ferenczy Boglárka

Rangos elismerés a Popovics méhészetnek

Farkas Sándor, Popovics István, Szólláth Tibor, Tarpataki Tamás

Magyarország agrárminisztere Dr. Nagy István a "Termelői Közösségek Napja" alkalmából egyéni kategóriában Popovics István Nánási Portéka termelő a méhészeti hagyományok és az innovatív megoldások ötvözésével elért eredményes tevékenységéről szóló pályázatáért „KÖZÖSSÉGI DÍJ A HAGYOMÁNYOS TERMÉKEKÉRT” elismerő oklevelet adományozott.

Az Agrárminisztérium fontos és

hasznos eszköznek tekinti a földrajzi árujelzőket, amelyekkel fokozható a minőségi agrártermékek versenyképessége, amelyek a hazai piacok mellett a nemzetközi szinten is megállják a helyüket – jelentette ki Farkas Sándor, az Agrárminisztérium miniszterhelyettese a Földrajzi Árujelzők Díjátadó Gala megnyitóján.

Az Országos Mezőgazdasági, Élelmiszeripari Kiállítás és Vásár keretében megtartott eseményen a minisz-

terhelyettes hangsúlyozta: a földrajzi árujelzők biztosítják a magyar mezőgazdasági termékek, élelmiszerek, borászati termékek és szeszes italok elnevezéseinek védelmét az Európai Unió valamennyi tagállamában, illetve világszerte a nemzetközi megállapodások révén. Földrajzi árujelzőink kulturális örökségünk részét képezik. Motivációnk, hogy általuk olyan egyedi, mások által nem reprodukálható eszközt biztosítsunk a termelők számára, amellyel az éles piaci versenyben hitelesen meg tudják különböztetni termékeiket. Szándékunk a földrajzi árujelzők rendszerét tovább erősíteni és aktívan segíteni a termelői közösségek értéktérítő munkáját.

A miniszterhelyettes sikeresnek nevezte az Agrárminisztérium programját, mára összesen 77 termék viselheti ezt az elismerést, és további 8 oltalma iránt már benyújtották a kérelmet az Európai Unióhoz. Mint fogalmazott, a földrajzi árujelzők mellett a hagyományos és tájleltető termékek is kulturális örökségünk részét képezik. Annak érdekében, hogy ez az értékes örökség és az ahhoz kapcsolódó tudás

ne vesszen el, a termelői közösségek kitartó és lelkes munkájára van szükség. Kimagasló tevékenységük elismerése és példaképpül állítása céljából ezért 2016-ban az agrártárca megalapította a „Közösségi Díj a Hagyományos Termékekért” miniszteri díjat, amelynek elnyerésére évenként lehet pályázni.

Tarpataki Tamás agrárpiacért felelős helyettes államtitkár előadásában kiemelte, hogy a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatokban is előtérbe került a földrajzi árujelzők oltalma. A földrajzi árujelzőknek olyan hozzáadott értéket növelő hatásuk van, amelyek lehetővé teszik a termelők és az értéklánc egyéb szereplői számára versenyképességük növelését. Hangsúlyozta továbbá, hogy a kormányzat által teremtett kedvező jogi és támogatási környezet gazdasági lehetőséget nyújt a földrajzi árujelzős termékek előállítói számára, ezek kiaknázása azonban a termelői csoportosulások kezében van.

= forrás: kormány.hu/hirek/

Népi Iparművész címet kapott két nánási szalmafonó asszony

Idén októberben a Helyi Sajátosságok két munkatársa, Bata Sándorné és Nagy Sándorné "Népi Tárgyalkotó Iparművész" címet kaptak.

A Helyi Sajátosságok két szalmafonó asszonya Bata Sándorné és Nagy Sándorné 2017 novemberében nyújtották be először alkotásaikat a Hagyományok Házába népi iparművészeti minősítés céljából, melyet hosszú előkészületek előztek meg. Sok-sok éven keresztül tanultak, gyakoroltak. Tudásuk legjavát az online tétből szerezték, illetve a Kőrispatakon élő, még a mai napig is kalapfonatokat készítő idős emberektől sajátították el. De nem maradt el a város támogatása sem; Szólláth Tibor polgármester folyamatosan segítette munkájukat: minden évben kiutaztak a szalmafonó asszonyokkal Kőrispatakra tanulmányútra.

A népi iparművészeti alkotások minősítésének kritériuma a tárgy tartalma, néprajzi hagyománya és esztétikai értékei, egykori és a jelenlegi funkciója, valamint az alkalmazott technika és a kivitel minősége. A "Népi Tárgyalkotó Iparművész" minősítéséhez az alkotónak meghatározott számú

zsűrített alkotást kell készítenünk, A "Népi Tárgyalkotó Iparművész" minősítő cím feltétele 5 darab Hagyományos Mesterremek, valamint 30 darab Hagyományos Míves Termék kategóriába besorolt alkotás. 2017 és 2021 között Bata Sándorné 10 darab Hagyományos Mesterremek és 25 darab Hagyományos Míves Termék kategóriájú alkotást készített. Nagy Sándorné pedig 17 darab Hagyományos Mesterremek és 22 darab Hagyományos Míves Termék kategóriájú alkotást készített.

Ezúton is gratulálunk nekik. Munkájukhoz további sok sikert kívánunk!

= hajdunanas.hu

Zeneünnep

Az Animatrió

Minden tanévben koncertet adnak a Bocskai AMI művésztanárai a Zene Világnapja alkalmából. Idén a Kőrösi Csoma Sándor Református Gimnázium patinás Ercsey díszterme fogadta az egészen apró gyermekektől a már felnőtt, volt diákjainkig, a családtagokig a hallgatóságot.

Miután megteltek a sorok, 17.00 órakor az újonnan alakult ANIMATRIO tagjai Grieg dallamaival nyitották a rendezvényt. Majd ünnepi köszöntőt mondott Péter Csaba gitárművész, iskolánk tanára, aki a kilenc műsorszám között néhány tudnivalóval vezette az emelkedett hangulatú péntek délutánt. Felcsendült Ko-

dály, Granados, Szulz, Burgmüller, Moszkovszkij, Bizet, Möller, Chopin, Armstrong egy-egy remeke zongorán, gitáron, hegedűn, csellón, fuvolán, gyakran vastaps közepette.

Az öröm, a jókedv tetőfokára hágott a művésztanárok záró műsorszámát alatt: az előadók és a közönség együtt csettintgettek és daloltak a fülbemászó dal refrénjekor. Fergeteges tapsvihár zárta az egy órás koncertet. Mindannyiunk szíve megtelt a kodályi gondolattal: „Legyen a zene mindenkié.”

Cséki Elemérné, zongoratanár,
szervező
= bocskai.net

Óvodai dolgozók kirándulása a Bükkben

2021. szeptember 10.-én a Hajdúnánási Óvoda dolgozói egy tartalmas csapatépítő kiránduláson vehettek részt, az önkormányzat támogatásával.

Az időjárás is kedvezett a programoknak, mert igazi kiránduló idő volt. Két nagy busszal 5 tagintézmény 65 dolgozója, Szólláth Tibor polgármesterrel, Nagyné Legény Ildikó alpolgármester asszonnyal indult első úticélja felé: Miskolcra a Tündérbert-be. Ez a mesés szabadiós park egy személtérakó terület felszámolása

után lett kialakítva. Nyugalmat sugárzott a táj, a sokféle telepített növény. Itt könnyen feltöltődik, regenerálódik az ember (rózsalugas, Óz sárgakövekkel kirakott útja, Dorothy és barátai, „retro-körhinta”, a fák árnyékában meghúzódó terasz kényelmes székekkel, patakokon átívelő hidakkal). A kert része volt még néhány vendéglátóhely, amelynek egyikében nagyon finom fagylatot ettünk. Még a mosdót is megcsodáltuk, ahol relaxációs zene és madárcsicsergés szólt.

A második úticélunk Lillafüred

volt, ahol a szabad program ideje alatt megnéztük a környék látnivalóit: Hámori tó, Palotaszálló, Függőkert, Szinva patak és a hozzá tartozó vízesés.

Később az Anna barlangban tettünk egy rövid sétát, két csoportra osztva. A barlangi túra 20 perce alatt megtekintettük a Szinva patak vizéből keletkezett barlang szépségeit. Nagyon érdekes információ volt, hogy a barlangban fakadó Anna forrás Miskolc város ivóvizének nagy részét innen kapja. Sokan féltek bemenni a barlangba a denevérek miatt. Tisztelettel jelentjük, hogy mindenki épségben és denevérmentesen fejezte be a barlangi túrát.

Körülbelül 20 perces sétával jutottunk el a következő állomásunkhoz, a libegőhöz. A séta során szarvasgombából készült olajat, pástétomot kóstolhattunk, illetve megtudhattuk, hogyan lehet fából virágokat-virág-

díszeket készíteni. A 2016-ban megnyílt Lillafüredi libegő, a Jávor hegy lábánál épült ki, 1080 méter hosszú. A kb. 15 perces út során gyönyörködhettünk a lassan őszi díszbe öltözött bükki tájban.

A visszaúton mindenki jólesően elfáradt. Élményekkel telve az a gondolat fogalmazódott meg bennünk, hogy milyen jó volt nemcsak „munkakörnyezetben” találkozni, hanem civilként, barátként eltölteni egy kellemes napot. Arra is volt módunk, hogy a közvetlen munkatársainkon kívül más tagintézmények dolgozóival is beszélgethessünk.

Köszönjük ezt az emlékezetes kirándulást az önkormányzatnak, Szólláth Tibor polgármesternek és minden olyan személynek, aki segített ennek megvalósulásában. Reméljük lesz még lehetőségünk több ilyen szuper napra!

Pálmainé Magoss Judit óvodapedagógus - Fejné Biró Éva dajka

Színes gyerekprogramok a Magyar népmese napja alkalmából

A Magyar népmese napját első ízben 2005. szeptember 30-án rendezték meg – a nagy mesemondó, Benedek Elek születésnapja tiszteletére - a Magyar Olvasástársaság kezdeményezése alapján. A nap célja, hogy a könyvtárosok, az óvónők, a pedagógusok és a mesével foglalkozó szakemberek, valamint a mesészerető gyerekek és felnőttek ezen a napon megkülönböztetett tisztelettel forduljanak mind a magyar, mind más népek meséi felé.

„Őseinktől kincsekkel teli tarisznyát kaptunk örökségbe, de mintha egyre gyakrabban tétlenül néznénk ennek háttérbe szorulását, elfelejtését. Vegyük birtokba, ismerjük meg, fényesítsük újra és adjuk tovább az eleinktök kapott, élethosszig érvényes, értékes, unokáink számára is feltétlenül megőrzendő, mesebeli kincseket!” (Részlet a Magyar Olvasástársaság 2005-ös felhívásából)

E gondolatok jegyében Hajdúnánáson három napon keresztül mese-

napot tartottak, az óvodás és az alsó tagozatos gyerekek számára. A Bocskai Filmszínházba várták a szervezők a gyerekeket és a kísérő pedagógusokat, amire előzetesen jelezheték részvételi szándékukat a helyi köznevelési intézmények. A moziateremben négy magyar népmese közül választhattak. Mátyás Király aranyszőrű báránya, Halász János, Az elégedetlen korszó valamit a Szegény ember és a kutyácska című magyar népmeséket ismerhették meg a lurkók. Természetesen kézműves foglalkozással, színezőkkel, puzzle-kal és „hamuban sült pogácsával” is kedveskedtek a szervezők a gyerekeknek.

A Magyar népmese napjához kapcsolódva a Móricz Pál Városi Könyvtár és Helytörténeti Gyűjteményben szintén megtartották a hagyományos mesemondó versenyt. A gyerekek több kategóriában nevezhettek az

általuk választott mesével, és három korcsoportban várták a kisdiákok jelentkezését. A mesemondásra vállalkozó gyermekek nagyon gondosan készültek, tanáraik, szüleik segítségével, így igazán színvonalas és élvezetes előadásokat hallhatott a zsűri, akiknek ezúttal sem volt könnyű dolga a végeredmények meghozásában, amely végül az alábbiak szerint alakult:

1-2. osztály

I. helyezett: Nagy Zénó

II. helyezett: Tóth Enikő

III. helyezett: Girus Izabella

3-4. osztály

I. helyezett: Pálóczi Petra

5-6. osztály

I. helyezett: Pálóczi Panna

II. helyezett: Csósz Márk Krisztián

II. helyezett: Tóth Anna Lotti

III. helyezett: Nagy Helga

Dobos M.

Köszönet és hála

Október elsejét éppen harminc éve, 1991-ben nyilvánította az Idősek világnapjává az ENSZ közgyűlése. Hajdúnánáson is évtizedek óta hagyomány, hogy városi szintű ünnepségen köszöntik szépkorú honfitársainkat.

Könyvtárnyi az irodalma azoknak az írásoknak, verseknek, prózának, amelyek az idős korról, apáinkról, anyáinkról, nagyszüleinkről, az előtünk

járókról szólnak. Megköszönve nekik életünket, megköszönve munkájukat, hogy vannak nekünk, hogy megtartották, építették számunkra a jövőt, hogy majd mi is ugyanígy tovább adhassuk az utánunk következő nemzedékeknek. Az időskor, az őszidő, a szépkor sok-sok meglepetést is tartogathat számunkra, de nagyon fontos, hogy tudatosan is készüljünk az évekre, amikor minden megváltozik. De

jöhet még a nagy érzés is, az öregkori szerelem is. Erről szólt Vandulek Ernőné verse, amelyet Pálócziné Tábori Irénke tolmácsolt kortársainak.

Szólláth Tibor polgármester úr köszöntőjében meghatóttan szólt a szépkorúak nemzedékéről, és emlékeztetett arra, mennyire szükség van arra, hogy a hosszú élet alatt összegyűjtött értékeket átadják a gyermekeknek, de legfőképpen az unokáknak. Dósa

Támás a Gyermek és Ifjúsági Önkormányzat polgármestere éppen az unokák átélt, megélt tapasztalatával köszöntötte az ezüsthajú vendégeket. Az ünnepség második felében Vigh Ibolya és Maneszes Márton nóta és operett műsora zárta az ünnepséget.

(HNU)

FÉRFI KÉZILABDA NB II

Enjoy Robotics. F.Gyarmat – Hajdúnánás FKK 29 - 29 (13 - 12)

Fehérgyarmat. 350 néző. Vezette: Kovács, Széles. (október 2.)

Hajdúnánás FKK: TORMA (kapus), KISS 6, ÖTVÖS N 5, KELEMEN 1, Molnár, Tupicza, Orosz 2. *Csere:* Nyakó (kapus), Bata 1, KIRÁLY 6, Kovács 2, BENCZE 4, Deli, NYESTE 2, Harsányi. *Edző:* Bancsók Károly
Hétméteres: 3/2, illetve 1/0. *Kiállítás:* 12 perc, illetve 12 perc.

Bancsók Károly: Fehérgyarmaton mindig nagyon nehéz pontot vagy pontokat szerezni, a múltban nem is sűrűn tudtuk megtenni, de azt hiszem a mostani teljesítményünk után nem érdemeltünk volna vereséget. Mind-

két csapat megtett mindent a győzelemért, igazságosnak tartom a pontozkodást. Ez erőt adhat nekünk az elkövetkezendő fordulókra.

Íffúsági mérkőzés: Enjoy Robotics. F.Gyarmat – Hajdúnánás FKK 46 – 33 (19 – 16)

Fehérgyarmat: 160 néző. Vezette: Kovács, Széles. (október 2.)

Hajdúnánás FKK: Nyakó (kapus), Kelemen 1, Molnár 12/2, Radó 5, Deli 5/1, Gönczi 5/1, Széki 2. *Csere:* Oláh 2, Bodogán 1/1, Péntek. *Edző:* Labancz Mihály

Hétméteres: 0/0, illetve 5/5. *Kiállítás:* 8 perc, illetve 8 perc.

-kábé-

NŐI KÉZILABDA Magyar kupa II. forduló

Hajdúnánás SK – Levendula Hotel Algyő 30 - 23 (12 - 11)

Hajdúnánás: 110 néző. Vezette: Bátor, Szécsi. (október 7.)

Hajdúnánás SK: Szabó L (kapus), Szabó P 2, NYAKÓ 9, SÁPI G 6, SÁPI B, Kovács, Poór 1. *Csere:* Kozma T (kapus), Tar L, KELEMEN 3, Kozma K 2, Soltész 2, Kostyó, PETROVICS 4/2, Repák 1/1. *Edző:* Dajka István Imre *Hétméteres:* 4/3, illetve 1/1. Ki-

állítás: 8 perc, illetve 6 perc.

Dajka István Imre: A csapatom olyan, mint az időjárás. Változékony. Néha szép dolgokat tudunk, néha égbekiáltó butaságokat. Kár hogy ezért a mérkőzésért nem osztanak pontokat. A két hét múlva következő bajnok is kiegyeznék egy hasonló eredménnyel, de sajnos tudom, hogy az, teljesen más lesz.

-kábé-

HIHETETLEN DE IGAZ!

Napelemre, fűtés korszerűsítésre,
nyílászárók cseréjére

2,9-11,5 MILLIÓ FORINT
INGYEN BÁRKINEK!

Önerő nem szükséges!
Mindent mi intézünk!

Hívjon a részletekért!
30/345-4724, 30/876-0112,
52/950-955

NŐI KÉZILABDA NB I/B

Hajdúnánás SK – PC Trade Szegedi NKE 27 - 17 (13 - 9)

Hajdúnánás: 110 néző. Vezette: Dulai, Pisák. (szeptember 25.)

Hajdúnánás SK: SZABÓ L (kapus), Szabó P 1, Nyakó 3, SÁPI G 9, SÁPI B 2, Kovács 3, Poór. *Csere:* Kozma T 1 (kapus), TAR L 2, KELEMEN 3, Vámosi 3/2, Kozma K, Soltész, Kostyó, Petrovics. *Edző:* Dajka István Imre
Hétméteres: 2/2, illetve 2/2. *Kiállítás:* 2 perc, illetve 6 perc.

Dajka István Imre: Egy nyögvenyelős mérkőzés volt. Az eredménnyel elégedett vagyok, viszont a mutatott játékkal messzemenően nem. A védekezésünk, a 17 gól úgy gondolom renden volt, viszont elképesztő mennyiségű technikai hibát követtünk el a mérkőzés folyamán, amit egy jobb képességű csapat meg fog büntetni.

Íffúsági I. osztály Kelet: FTC - Hajdúnánás SK 44 – 23 (20 – 14)

Budapest: 70 néző. Vezette: Budai-Rock, Wenzel. (szeptember 23.)

Hajdúnánás SK: Cziczás (kapus), Balogh 1, VERES Boglárka 1, REPÁK 4/1, KOSTYÓ 3, WEIBLI 5, Veres Barbara. *Csere:* Murvai 1, Kónya 6/4, Szabó 2, Lakatos, Rácz, Czap. *Edző:* Jenei Tamás Tibor

Hétméteres: 2/2, illetve 10/5. *Kiállítás:* 6 perc, illetve 0 perc.

Jenei Tamás: A mérkőzés előtt az volt a célunk, hogy próbáljunk minél tovább tartani a lépést az ellenfelünkkel. Az első félidőben sok labdát szereztünk, amiből lerohanás gólokat szereztünk, támadásban pedig szép megoldásokat választottunk. A második félidő 5. percétől megváltozott a mérkőzés képe, támadásban elszórtuk a labdákat, könnyű gólokat ajándékozva ezzel ellenfelünknek. Hiányérzetem az első félidőben 4 kihagyott hétméteres miatt van leginkább, mert akár egy szorosabb első félidőt is produkálhattunk volna. –

FTC U19 - Hajdúnánás SK 35 - 28 (16 - 11)

Budapest: 60 néző. Vezette: Barna, Kovács. (október 2.)

Hajdúnánás SK: Szabó L (kapus), Kozma K 5, Petrovics 5/3, SÁPI G 4, SÁPI B 1, Kovács 6, Poór. *Csere:* Kozma T, Reszegi (kapusok), Tar L 1, Vámosi 1/1, Kelemen, Kostyó, Zavacski 3, Repák, Nyakó 2. *Edző:* Dajka István Imre

Hétméteres: 6/6, illetve 4/4. *Kiállítás:* 10 perc, illetve 14 perc.

Dajka István Imre: Amíg a technikai hibák számát nem tudjuk lecsökkenteni, illetve létszámhátrányos játékból 6 üreskapus gólt kapunk addig ezeket, a mérkőzéseket nehéz lesz megnyerni. Arról nem beszélve, hogy hit, ész és tűz nélkül nem lehet semmilyen sportágban győztesen elhagyni a pályát.

Íffúsági I. osztály Kelet: Hajdúnánás SK – PC Trade SZNKE 28 – 22 (13 – 11)

Hajdúnánás: 100 néző. Vezette: Dohány, Harsányi. (október 1.)

Hajdúnánás SK: Cziczás (kapus), BALOGH 6, REPÁK 6/2, Veres Boglárka, KOSTYÓ 2, Weibli 4, VERES Barbara 3. *Csere:* SÁPI 4/3, Kónya 3/1, Szabó, Czap, Cseke, Koroknai, Lakatos, Murvai. *Edző:* Jenei Tamás Tibor
Hétméteres: 7/6, illetve 4/2. *Kiállítás:* 4 perc, illetve 6 perc.

Jenei Tamás: Nagyon örülök az első győzelmünknek, keményen dolgoztunk azért, hogy győztesen hagyjuk el a pályát. Az első 20 perc után meg tudtuk valósítani mindazt, amit megbeszéltünk az edzéseken. A ziccer és hetes lövéseknél rendre megnyertük a párharcokat és ez nagyon fontos volt egy ilyen szoros meccsen. Az ellenfelünk is nagyot küzdött, de úgy gondolom megérdemelten, tartottuk itthon a két pontot. Nagyon bízom benne, hogy jövő héten az MTK ellen innen folytatjuk!

-kábé-

FELHÍVÁS

Kérjük a Hozzártartozókat, hogy sírhely újraváltás miatt szíveskedjenek felkeresni a Hajdúnánás Városi Önkormányzat- Köztetető ügyfélszolgálati irodáját. 4080 Hajdúnánás, Liliom u. 1.
Elérhetőségek: +36 30 319 0492; 06 52 381 411/ 134 mellék • E-mail: temetkezes@hajdunanas.hu

Az 1996. évben megváltott sírhelyek megváltási időszaka 2021.12.31-én lejár.

Kérjük, hogy 2022. április 30-ig gondoskodjanak az újraváltási kötelezettség teljesítéséről.

Amennyiben a megváltás megtörtént, kérjük szíveskedjenek a bizonylatot a fenti címen adategyeztetés céljából bemutatni.

Kiadó: Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. 4080 Hajdúnánás, Köztársaság tér 6.

Megjelenik: havonta két alkalommal, 2000 példányban, ingyenesen Hajdúnánás és Tedej háztartásaiban

Felelős kiadó: Szilágyi Erzsébet ügyvezető • Főszerkesztő: Rigó Tamásné

Tördelés: Dekorinfo Plusz Reklámiroda • E-mail: hajdunanas.ujzag@gmail.com • Tel.: 06-70/445-40-51, 06-52/382-400

Hirdetésszervező: Oláh Erika • 06-70/445-40-51 • Nyomás: Litográfia Nyomda • ISSN 1215-9689

Tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy a cikkben megjelenő, a hirdetések és játékok során felvett személyes adataink az információs önrendelkezési és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénynek megfelelően kerülnek kezelésre. Az adatok kezelése az érintettek hozzájárulásával történik. Az adatokat a hirdetések közzétételére, illetve a játékok lebonyolítása céljából kezeljük, az adatok feldolgozását a Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. végzi. Az érintettek felvilágosítást kérhetnek az általunk kezelt személyes adatok köréről, felhasználásuk módjáról és céljáról, és bármikor kérhetik azok helyesbítését, felhasználásuk korlátozását, törlését. Kéziratokat és fotókat nem örzünk meg és nem küldünk vissza.